

Ægtemandens Option omfatter Hustruen, og Forældrenes Option omfatter deres Børn under 18 Aar.

Personer, som har udøvet den ovenfor nævnte Optionsret, skal i Løbet af de første 12 Maaneder flytte deres Bopæl til den Stats Omraade, til Fordel for hvilken de har opereret.

Det skal staa dem frit for at bevare deres urørlige Ejendom paa den Stats Omraade, hvor de havde deres Bopæl forinden Optionen. De skal kunne medføre al deres rørlige Ejendom af enhver Art. Der maa ikke i den Anledning opkræves nogen Afgift af dem, hverken for Udførsel eller Indførsel.

Bestemmelserne i foranstaaende Lovforslag er affattede i Overensstemmelse med de citerede Artikler i Fredstraktaten af 28. Juni 1919.

Til § 1.

Til Artikel 112 i Fredstraktaten svarer Lovforslagets § 1.

Skønt det ikke i Artikel 112 udtrykkelig er angivet, hvilket Tidspunkt der skal være afgørende med Hensyn til Erhvervelse af dansk Indfødsret (Statsborgerret) paa Grundlag af Bopæl indenfor Landsdelene, maa det anses for rigtigst ligesom i Artikel 113 i saa Henseende at lade det Tidspunkt være afgørende, da Højhedsretten er overgaaet til Danmark. I den i Paris den 5. Juli 1920 undertegnede Traktat vedrørende Slesvig er det fastsat, at Overdragelsen skal regnes fra den 15. Juni 1920, paa hvilken Dag den nye Grænse mellem Danmark og Tyskland officielt notificeredes, og det foreslaas derfor, at dette Tidspunkt lægges til Grund.

For de Personers Vedkommende, der først har bosat sig i Landsdele efter 1. Oktober 1918, udkræves der efter Artikel 112 Regeringens Samtykke til Erhvervelse af dansk Indfødsret. Dette maa dog forstaaes med den Modifikation, der følger af Grundsætningen i Artikel 113, hvorefter Personer, der er fødte i Landsdelene, har Adgang til at erhverve Indfødsret ved Option, uden at Regeringens Samtykke er nødvendigt hertil. Fremkommer der derimod Ansøgning om Erhvervelse af Indfødsret fra Personer, der ikke er fødte i Landsdelene, og som først efter 1. Oktober 1918 har bosat sig i Landsdelene, vil særligt Samtykke være nødvendigt efter Artikel 112. Saadanne

Ansøgere vil da — under Forudsætning af, at deres Andragende kan anbefales af Indenrigsministeriet, — blive optagne paa de Lovforslag om Erhvervelse af dansk Indfødsret, der forelægges Rigsdagen.

Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person har erhvervet dansk Indfødsret i Medfør af § 1, afhænger bl. a. af, om det kan konstateres, at de i Paragraffen foreskrevne Bopælsbetingelser foreligger opfyldte. Medens det ikke nu vil volde særlige Vanskeligheder at præstere de i saa Henseende fornødne Bevisligheder, vil det, naar der er gaaet en længere Aarrække, kunne blive meget vanskeligt for en Person at bevise, at han til de fastsatte Tidspunkter har haft Bopæl i Landsdelene. Fra sønderjyds Side er der derfor udtalt Ønske om, at der ved Optagelse af et Register eller paa anden lignende Maade bliver afgjort for hver enkelt Indbygger i Landsdelene, om vedkommende fyldestgør de foreskrevne Bopælsbetingelser. I Henhold hertil foreslaas det derfor, at Indenrigsministeren bemyndiges til — eventuelt efter at et Mandtal over den sønderjydske Befolkning er optaget — at lade udfærdige Registere over alle de Indbyggere, der fyldestgør Bopælsbetingelserne. Dette Register, som tænkes udarbejdet i hver Kommune for sig under Medvirkning af de stedlige Myndigheder, ganske særlig Kommunalbestyrelserne, kunde da med nøjagtig Redegørelse for hver enkelt Person over hans Bopæle i Tiden fra 1. Oktober 1918 til 15. Juni 1920 fremlægges til offentligt Eftersyn i hver Kommune, saaledes at Indsigelser imod Registrets Rigtighed kan fremkomme og blive paakendte. Det vil da paa Grundlag af dette Register være muligt at konstatere, om en Person ved at opfylde de i § 1 foreskrevne Bopælsbetingelser har erhvervet dansk Indfødsret.

Til § 2.

Ifølge Fredstraktatens Artikel 113, 3die Stykke, har enhver Person, der er over 18 Aar og bosat i Landsdelene, Ret til at optere for Tyskland; de paagældende skal da i Løbet af de paafølgende 12 Maaneder flytte deres Bopæl til Tyskland.

Uagtet det er en Følge af den almindelige Regel i § 5 i Lov Nr. 42 af 19. Marts 1898, jfr. Bekendtgørelse Nr. 59 af 23. Marts 1908, at Personer, der erhverver fremmed Statsborgerret, derved mister dansk Indfødsret, har man dog anset det for rigtigst udtrykkeligt at fastsætte, at Følgen af, at tysk Statsborgerret erhver-